

Forslag til Inatsisartut-beslutning om at Naalakkersuisut pålægges at homoseksuelle par skal have mulighed for at vælge en kirkelig vielse, frem for et registreret partnerskab på rådhuset.

(Medlem af Inatsisartut Justus Hansen, Demokraterne)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Kultur, Uddannelse, Forskning og Kirke)

1. behandling

Medlem af Inatsisartut Justus Hansen stiller et væsentligt og aktuelt forslag vedrørende vielse af homoseksuelle. Forslagsstilleren fremhæver i sit beslutningsforslag, at ægteskab og kirkelige vielser for mange mennesker hænger sammen, men at en bestemt befolkningsgruppe, de homoseksuelle, ikke har samme mulighed for kirkelig vielse som heteroseksuelle. Forslagsstilleren foreslår derfor, at der igangsættes initiativer som muliggør kirkelig vielse af homoseksuelle.

Spørgsmålet om kirkelig vielse af homoseksuelle blev også kort berørt under Inatsisartuts forårssamling i år. Retstilstandene på området har ikke ændret sig siden, og jeg vil derfor kort redegøre for, hvorfor det for nuværende ikke kan lade sig gøre for homoseksuelle at blive kirkeligt viet.

Gældende lov på området for indgåelse af partnerskaber er den for Grønland anordnede Lov om registreret partnerskab fra 1996. Den lovgivning der regulerer homoseksuelles muligheder for at indgå juridisk bindende parforhold er med andre ord et af de områder som Grønland endnu ikke har hjemtaget, og fastsættelse af bestemmelser indenfor området er derfor dansk lovgivningskompetence.

Af lovens paragraf 1 fremgår det, at to personer af samme køn kan lade deres partnerskab registrere. Bestemmelsen sætter en absolut øvre grænse for, hvad to personer af samme køn kan. Så på trods af en hjemtagelse af kirkeområdet, kan Kalaallit Nunaanni Ilagiit ikke udføre en kirkelig vielse af homoseksuelle. Kalaallit Nunaanni Ilagiit er en del af den danske folkekirke, og er som sådan også underlagt de love, der har indvirkning på kirkelige anliggender, som loven om registreret partnerskab som anordnet for Grønland i 1996. Det er på nuværende tidspunkt derfor ikke muligt at indstifte et juridisk bindende partnerskab ved en kirkelig handling, kun et ægteskab kan indgås og blive juridisk bindende ved en kirkelig handling.

Det står dog ethvert par frit for at lade sig registrere som partnere. Efterfølgende kan der anmodes om kirkelig velsignelse ved en præst. I 2005 udsendte Biskoppen i samarbejde med andre biskopper en vejledende ordning for, hvordan en gudstjenestelig velsignelse kan foretages. Dette er gjort for at hjælpe de præster, der indvilliger i at velsigne homoseksuelle, idet der ikke foreligger et autoriseret ritual for handlingen. Homoseksuelle har dog ikke noget krav på at få stillet en kirke eller præst til rådighed. Den vejledende ordning for gudstjenestelig velsignelse af par, der har indgået registreret partnerskab hviler på frivillighed, da præsten er omfattet en særlig samvittighedsbeskyttelse.

Naalakkersuisut synes dog, at det i denne debat er vigtigt at gøre opmærksom på, at der for nyligt udkom en rapport, der omhandler Folkekirken og registreret partnerskab. Rapporten er udarbejdet af et udvalg nedsat af Det danske Kirkeministerium. Rapporten viser, at debatten om homoseksuelles rettigheder indenfor samlivsområdet også er højaktuelt indenfor Folkekirken selv og ikke kun blandt befolkningen, og at der er fokus på bl.a. de spørgsmål som forslagsstilleren stiller i sit beslutningsforslag. Rapporten er efter udvalgets anbefalinger sendt til høring, og det bliver spændende at se hvad det efterfølgende sker på området.

Forslagsstilleren mener, at Naalakkersuisut skal pålægges at arbejde for en udvidelse af de homoseksuelles nuværende muligheder for at indgå partnerskab. Til dette kan Naalakkersuisut meddele, at det er en del af Naalakkersuisuts mål at arbejde for en hjemtagelse af alle ansvarsområder, og hermed også det område som regulerer ægteskab og partnerskab.

Med disse bemærkninger indstiller Naalakkersuisut, at forslaget på nuværende tidspunkt ikke nyder fremme. Såfremt lovgivningen i Danmark på området fører til nye rettigheder for par af samme køn, vil Naalakkersuisut tage kontakt til Biskoppen med henblik på drøftelse af nye ritualer på området.

Skulle et flertal i Inatsisartut dog ønske det, kan Naalakkersuisut tage kontakt til det ressortansvarlige ministerium i Danmark.